Programowanie I R

Projekt II: ORCID.

Bartłomiej Zglinicki

1. Wprowadzenie

ORCID (ang. Open Researcher and Contributor ID) jest systemem służącym do identyfikowania autorów publikacji naukowych. Każdemu z zarejestrowanych w systemie naukowców przypisany jest unikalny numer, który jednoznacznie identyfikuje tę osobę (imię i nazwisko mogą się przecież powtarzać). Na przykład identyfikator prof. Dariusza Wasika, Dziekana Wydziału Fizyku UW, to 0000-0001-5173-8230. Wchodząc na stronę https://orcid.org/identyfikator-orcid (a zatem, dla przykładu, w przypadku prof. Wasika na stronę https://orcid.org/0000-0001-5173-8230), możemy zobaczyć podstawowe informacje o badaczu i listę publikacji, których jest autorem lub współautorem (o ile dane te zostały uzupełnione i nie są w całości lub częściowo ukryte).

System ORCID udostępnia też API (ang. Application Programming Interface – interfejs programowania aplikacji), pozwalając aplikacjom na łatwe przetwarzanie zawartych w nim danych. Najprostszy sposób wykorzystania tego API, niewymagający autoryzacji i pozwalający wyłącznie na odczyt danych, polega na połączeniu się z adresem https://pub.orcid.org/identyfikator-orcid (notabene innym niż poprzednio – pojawia się subdomena pub), pozwalającym na pobranie zawartych w systemie ORCID informacji w formacie XML. W języku Python możemy to zrobić, korzystając np. z modułu urllib:

```
import urllib.request
with urllib.request.urlopen("https://pub.orcid.org/identyfikator-orcid") as f:
   info = f.read().decode("utf-8")
   # operacje na danych zawartych w zmiennej info...
```

Uzyskane informacje zdają się mieć dosyć skomplikowaną postać, jednak to tylko pozory; wręcz przeciwnie, mają one czytelną i łatwą do analizy strukturę. Co więcej, Python umożliwia bardzo łatwe i wygodne przetwarzanie danych w formacie XML – można w tym celu wykorzystać np. moduł xml.dom.minidom lub moduł xml.etree.ElementTree. Opis i pouczające przykłady stosowania tych modułów dostępne są m.in. pod adresem

```
https://www.edureka.co/blog/python-xml-parser-tutorial/
```

I tak, imiona analizowanego naukowca poznamy, odczytując wartość elementu personal-details:givennames, jego nazwisko – sprawdzając wartość elementu personal-details:family-name. Informacje o jego publikacjach zawarte są w elemencie activities:works. W przypadku każdej publikacji podany jest m.in. jej tytuł, zawarty w elemencie common:title, oraz, zazwyczaj, identyfikator DOI (ang. digital object identifier), który można znaleźć w jednym z elementów common:external-id i/lub w elemencie common:url (w postaci odnośnika do strony https://doi.org/identyfikator-doi).

DOI jednoznacznie identyfikuje opublikowane w internecie prace naukowe (oraz inne dokumenty elektroniczne), podobnie jak ORCID jednoznacznie identyfikuje ich autorów. Znając identyfikator DOI publikacji, możemy wejść na adres https://doi.org/identyfikator-doi, który natychmiast przeniesie nas na stronę wydawcy, zawierającą informacje o tej publikacji. System DOI, podobnie jak ORCID, udostępnia API, pozwalający łatwo pozyskać dane o publikacji w formacie XML (oraz kilku innych) – wystarczy wykorzystać ten sam

adres https://doi.org/identyfikator-doi dołączając nagłówek Accept: application/rdf+xml. W języku Python można to zrobić m.in. w ten sposób:

```
import urllib.request # o ile ta instrukcja nie pojawiła się wcześniej
req = urllib.request.Request("https://doi.org/identyfikator-doi")
req.add_header("Accept", "application/rdf+xml")
with urllib.request.urlopen(req) as f:
   info = f.read().decode("utf-8")
   # operacje na danych zawartych w zmiennej info...
```

Wśród uzyskanych w ten sposób informacji znajdziemy m.in. pełną listę autorów publikacji, datę jej wydania, wydawce oraz dane czasopisma, w którym została opublikowana.

Niektóre publikacje nie mają numeru DOI – dotyczy to głównie preprintów. W takiej sytuacji wśród informacji dostarczonych przez system ORCID (w jednym z elementów common:external-id) znajdziemy zazwyczaj identyfikator arXiv – obszernego elektronicznego archiwum prac naukowych, gromadzącego publikacje z dziedziny nauk ścisłych, w tym także preprinty. Baza arXiv również posiada wygodny API umożliwiający pozyskanie informacji o publikacji w formacie XML – tym razem należy wykorzystać adres http://export.arxiv.org/api/query?id_list=identyfikator-arXiv. W języku Python wystarczy zatem, jak zwykle, skorzystać np. z modułu urllib:

Poza listą autorów i datą publikacji uzyskamy w ten sposób m.in. streszczenie pracy.

2. Opis projektu

Celem projektu jest napisanie programu orcid, przyjmującego jako argument wywołania identyfikator ORCID i wypisującego na ekranie imię i nazwisko osoby reprezentowanej przez ten identyfikator oraz listy jej publikacji. Przy każdej publikacji powinny zostać podane następujące informacje na jej temat: tytuł, pełna lista autorów, data publikacji, nazwa czasopisma, jego wydanie i wydawca, identyfikator DOI i/lub arXiv oraz adres pliku PDF z pracą, przy czym dana informacja powinna się pojawić tylko wówczas, gdy można ją pozyskać na podstawie informacji bezpośrednio zawartych w bazie ORCID lub dzięki identyfikatorom DOI i/lub arXiv zawartym w bazie ORCID. Jeśli wśród argumentów wywołania programu znajdzie się dodatkowo sekwencja -o nazwapliku.txt, informacje nie powinny być wypisywane na ekranie, ale zapisywane w pliku tekstowym nazwapliku.txt.

W projekcie nie można wykorzystywać gotowych modułów służących do komunikacji z API systemów ORCID, DOI i arXiv (np. orcid, python-doi).

Warto podkreślić, że istnieją też inne bazy danych dotyczące pracowników nauki i ich publikacji oraz sieć powiązań między nimi. W tym projekcie dla uproszczenia ograniczamy się jednak do informacji, do których da się łatwo dotrzeć dzięki danym udostępnianym przez ORCID.